Ha valaki bizonytalan a külföldi illetőségében, akkor a külföldi állam adóhatóságához fordulhat, és a kérdéses időszakra illetőségigazolást kérhet.

Ha a külföldi állam adóhatósága az illetőségigazolást kiállítja, akkor megállapítható, hogy a személynek a külföldi államban (is) illetősége van. Az igazolás kiállításának megtagadása annak a jele, hogy valaki (még) nem szerzett külföldön adóügyi illetőséget.

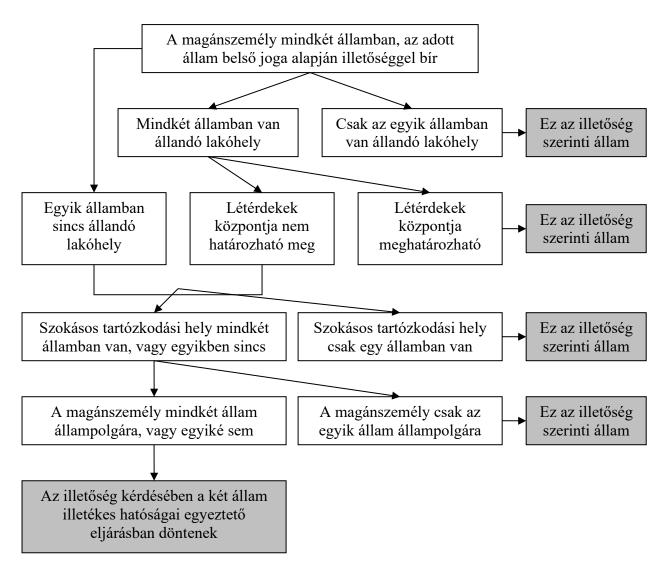
Ha valaki egy jövedelmet azért nem tekint Magyarországon adóztathatónak, mert álláspontja szerint azt külföldi személyként szerezte, az illetőségigazolásra azért is szüksége lehet, hogy a NAV ellenőrzésekor ezt bizonyítsa.

2.3. Az Egyezmény illetőségre vonatkozó szabályai

Ha egy magánszemélyt két állam a saját belső joga alapján egyaránt belföldi illetőségűnek tekint, akkor a tényleges illetőség kérdését az Egyezmény lakóhelyről vagy illetőségről szóló cikke határozza meg (jellemzően a 4. cikk).

Az Egyezmény alapján a magánszemély tényleges illetőségét az **állandó lakóhely**, a **létérdekek** vagy más néven **az életvitel központja**, a **szokásos tartózkodási hely** vagy az **állampolgárság** alapján (ebben a sorrendben) kell megállapítani. Természetesen egyes Egyezmények az itt felvázolt sorrendtől eltérhetnek.

Az Egyezmény illetőségre vonatkozó szabályainak értelmezéséhez a következő folyamatábra ad segítséget. Ha a folyamatábrán szürkével kitöltött négyzethez jutunk, az ábra fennmaradó része figyelmen kívül hagyandó.

Ha a magánszemély **mindkét érintett állam belső szabályai szerint belföldi illetőségű**, akkor az Egyezmény legelőször is a magánszemély állandó lakóhelye szerint állapítja meg az illetőséget. Azaz, ha a magánszemélynek az egyik államban van állandó lakóhelye, míg a másikban nincs, akkor **az állandó lakóhely állama az illetőség állama**.

Az illetőség megállapításakor az állandó lakóhelyhez hasonlóan kell vizsgálni a többi szempontot is, azaz ha a soron következő szempont alapján az illetőség megállapítható, további vizsgálatra nincsen szükség.

Az állandó lakóhely fogalmát minden állam a saját joga szerint határozza meg. Az előző pontban ismertetett magyar szabályozás szerint az állandó lakóhely megléte ténykérdés. Más államok az állandó lakóhely meglétét a lakóhely bejelentéséhez is köthetik. A létérdekek vagy az életvitel központja az a hely, ahol a magánszemélynek a legszorosabb személyi és gazdasági kapcsolatai vannak. Ilyen kapcsolat elsősorban a jövedelemszerzés, így a munkavégzés, a vállalkozás helye.